

Mine, la Pitești, în semifinalele „Cupei cupelor” la polo:

DINAMO BUCUREȘTI—SISLEY PESCARA, O DISPUTĂ CARE PROMITE MULT

Printre punctele de real interes ale afișului competițional din această săptămână se numără și meciul de polo Dinamo București — Sisley Pescara. Într-adevăr, partida care se dispută mine, de la ora 18, în cel mai nimerit cadru — bazonul din Pitești, această „bijuterie” a sportului nostru — prezintă un grad ridicat de atracție: față în față, două echipe valoroase, într-un joc internațional oficial, contând pentru faza superioară a unei competiții europene intercluburi — semifinală în „Cupa cupelor”. În fapt, chiar capul de afiș al semifinalelor, cealaltă (dublă) întâlnire având o mare favorită în formația Vasas Budapesta, care joacă cu olandezii de la De Robben.

Reprezentanta noastră nu-și

ascunde gândul de a merge și mai departe în importanta întrecere, după ce și-a asigurat o spectaculoasă calificare în cvartetul de frunte, grație celor șase victorii din tot altelea întâlniri. Dinamo cunoaște bine forța de joc a echipei italiene, luându-și măsuri în consecință. Astfel, cele două antrenamente de ieri au avut un pronunțat caracter tactic, antrenorul Iuliu Capșa și secundul său, Dinu Popescu, insistând asupra finalizării, a situațiilor de om în plus și om în minus, ce apar, aproape inevitabil, de-a lungul celor 28 de minute ale unui meci. **Încercăm să ne punem în valoare**

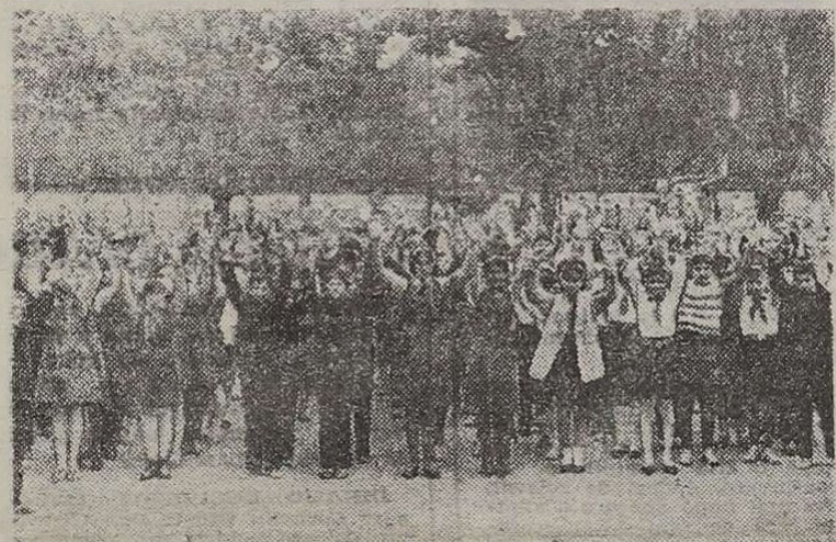
Geo RAETCHI

(Continuare în pag. 4-a)

Carnet de reporter

ACOLO UNDE VOCATIA ȘI DĂRUIREA

SÎNT ÎNTILNITE LA TOT PASUL...

Pe fundalul unei frumoase zile de toamnă, o „reprimă” de gimnastică de inviorare... Foto: Gabriel MIRON

Revăd Școala nr. 174 din sectorul 6 al Capitalei după aproape un sfert de veac. Pe atunci învățau acolo mai puțin de 700 de copii, astăzi numărul lor se apropie de 3.000. Cifra impresionantă, care implică prezența zilnică a învățătorilor și profesorilor (91) în trei schimburi. Ca într-o mare întreprindere!

Dintre cadrele didactice prezente de la crearea școlii — în 1962 — n-a mai rămas decât o profesoară, o dascălă de sport, Lidia Stănculescu. Dar, deși anii au trecut, „Lidia Stănculescu a rămas aceeași femeie devotată colectivului, cu vocație pentru profesune, cu spirit de dăruire”. O spune directorul de la „174”, profesoara de chimie Adriana Hujan, fostă comandantă a unității de pionieri, director-adjunct, iar acum... Cu alte cuvinte, a avut vreme să o cunoască bine pe colega ei de sport; nu ne prezintă o „carte de vizită” de complezență.

Vocația și spiritul de dăruire al prof. Lidia Stănculescu își pun amprenta peste tot în școală, în lecțiile de educație fizică și în activitățile sportive cu elevii pe care le desfășoară împreună cu ceilalți colegi din colectivul de catedră, Gabriela Marinescu și Cristian Ștefănescu. Este un colectiv bine sudat, care știe să se apropie de copii, să-i atragă pe terenul de sport, prin lecții-model (cu elemente din atletism, gimnastică, dar și cu o „porție” substanțială de jocuri, bucurăcopiilor) și prin concursuri și competiții care se inseriază aproape zilnic în calendarul socializării sportive a școlii. În zilele vizitelor noastre, acest calendar cuprindea întreceri de atletism, sub formă de minicrossuri, baschet, handbal, volei și minifotbal; dificil pentru reporter să cuprindă totul, să răspundă dorinței copiilor de a-i vedea pe toți cum alergă, cum sar, cum aruncă la coș sau cum conduc în dribling o minge. Ne-am notat în fugă câteva nume: Cristian Bolintș și Adrian Ionescu — baschetbaliști, Mihail Dancu — handbalist, Loreana Năchescu

gimnastă și, în totalitate, clasa a VII-a B, cu foarte mulți copii cu veleități în sport, dar va asigura că la „174” cei care meritau să fie consemnați aici sînt cu mult mai mulți. În primul rînd, toți cei peste 60 de elevi și eleve care, în septembrie, după un prim tur de selecție au fost îndrumați către unități sportive de performanță, cu prioritate către cluburile sportive școlare 1 și 2, apoi către Dinamo, Steaua și Olimpia. Fiindcă, respectind o tradiție bine statornicită la „174”, foarte mulți copii — elevi și eleve — realizează mult mai mult decât o simplă instruire în școală: ei își dedică o parte din timpul liber și sportului, nutriend ambizia de a reprezenta cu cinste școala și în acest domeniu.

Și reușesc? „Reușesc”, ține să sublinieze directorul școlii — în primul rînd pentru că pornesc din școală cu o temeinică pregătire fizică; meritele profesorilor de specialitate. Reușesc și pentru că unii dintre ei, activând în cadrul cerurilor Casei pionierilor și soi-

Tiberiu STAMA

(Continuare în pag. 2-3)

Mingea reluată de Pițurcă (tricou de culoare închisă), în secunda 49-a a jocului, se odihnește în plasă. (Cronica meciului Steaua-Politehnica Timișoara, în pag. 2-3) Foto: Iorgu BĂNICA

Sportul

ZIAR AL CONSILIULUI NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT

ANUL XLI — Nr. 11 158

4 PAGINI — 50 BANI

Vineri 1 noiembrie 1985

Duminică, la Timișoara,

În optimele „Cupei I.H.F.”

la handbal (m)

POLITEHNICA — TATRAN
PREȘOV (Cehoslovacia)

Rețurul va avea loc

la 10 noiembrie

Iubitorii handbalului din Timișoara așteaptă cu interes prima manșă a „optimilor” din cadrul „Cupei Federației Internaționale de Handbal” dintre formațiile Politehnica Timișoara și Tatrán Prešov. Aflăm, telefonic, de la antrenorul formației locale, Constantin Jude, că handbaliștii cehoslovaci sînt așteptați să sosească în cursul dimineții de azi, ei urmînd ca imediat să facă un prim antrenament în sala „Olimpia”.

Meciul este programat duminică de la ora 11, biletele fiind de pe acum vindute. Partida revanșă a fost programată pentru ziua de 10 noiembrie în sala „Tatrán” din Prešov (la 11.30, ora noastră).

TINERETUL A DOMINAT „CUPA ROMÂNIEI” LA SPADĂ

● Învingător — Juniorul Adrian Pop (C.S. Satu Mare)!

100 de spadasi, din 16 secții de scrimă din țară, ieri, în etapa finală a „Cupei României”, a doua mare competiție din calendarul competițional intern. Concurenți de toate categoriile de clasificare, începînd cu candidații olimpici (în fapt, cei din lotul reprezentativ) și terminînd cu juniorii mici (de 14—15 ani). Organizatorii — obligați de condițiile concrete de desfășurare a acesteia, în sala Floreasca din Capitală — au hotărît, pentru a încheia disputa-maron, totuși, într-un timp normal, ca faza eliminărilor directe să nu mai aibă, ca de obicei, și recalificări. Astfel încît concurenții calificați printre primii 32, odată ce pierdeau un asalt nu mai aveau decît șansa... spectatorului. Iată, deci, că această competiție, denumită, după cum se știe, și „competiția k.o.” a triat mult mai repede și mult mai sever concurenții.

La orele serii, în sferturile de finală ale Cupei s-au desfășurat următoarele asalturi: I. Dima (Farul C-ța) — F. Nicolae (Steaua) 10—9, E. Mănușu (Tractorul Brașov) — M. Popa (Steaua) 10—6, A. Pop (C.S. Satu Mare) — R. Szabo (Steaua) 10—5, I. Popa (Steaua) — S. Saitoc (Steaua) 10—9. Toate disputate și, spre surpriza tuturor, încheiate cu victoriile outsider-ilor, nici

unul din componenții echipei reprezentative nereușind calificarea în semifinală! Un sfîrșit de an lipsit de glorie, după ce n-au reușit vreo ispravă deosebită nici în marile întreceri internaționale ale sezonului de vîrf.

În semifinale, doi reprezentanți ai „vechii gărzi” — Ion Dima (30 ani) și Ion Popa (32 ani) au înțîlnit doi pacifitari de cuvînt ai „noului val”, Eduard Mănușu (18 ani) și, respectiv, Adrian Pop (17 ani). Tineretul s-a impus frumos și fără dubii, ambii cîștigînd la același scor: 10—7. O finală inedită, alit Mănușu cit și Pop aflîndu-se pentru prima dată în această postură onorantă (dar, și angajată pentru marea performanță a viitorului apropiat). A cîștigat, în cele din urmă, sîmăreanul Adrian Pop, cu 10—8, după ce condusesse confortabil cu 9—6, dar se văzuse, apoi, aproape de egalare (9—8).

Astfel, „Cupa României” la spadă, ediția 1985, a adus în prim-plan tineretul, dar și necesitatea revizuirii loturilor reprezentative.

Prologul acestei competiții a spadasiilor l-a constituit debutul... spadasiilor, cu o-

Paul SLAVESCU

(Continuare în pag. 2-3)

Punct final în sezonul de călărie

VACANȚA COMPETIȚIONALĂ VA TREBUI FOLOSITĂ CU MAI MULTĂ EFICIENȚĂ

● „Obstacolele” pregătirii au stat în fața... obstacolelor

● Să nu dăm vina doar pe cai! ● Este necesară o re-

considerare a dresajului și concursului complet ● Cum

folosim juniorii?

Conform tradiției, campionatul de concurs complet a marcat și în acest sfîrșit de octombrie finalul sezonului competițional al călăriei. Să menționăm, încă de la început, că acesta n-a fost nici mai bun, nici mai rău în comparație cu 1984, adică a avut cîteva puncte de vîrf (nu prea multe), cîteva „minime” (suficiente) și între ele... marea calmă și plată a medioerității. Este o afir-

mație poate aspră, dar, sîntem siguri, cei care lucrează în acest domeniu o recunosc ca adevărată. Dar, să nu ne mîrșim doar la constatarea de ordin general...

Ca întotdeauna, în prim-planul atenției s-au aflat probele de obstacole. Altit pe plan intern, cit și internațional, numărul concursurilor rezervate obstacolelor a fost mai mare comparativ cu dresajul, ca să nu mai vorbim de proba completă, dar rezultatele, în ansamblu, s-au menținut la o colă scăzută. În campionatul național al seniorilor a fost „anul” călăreților de la Dinamo („mina” lui Andrei Costea făcîndu-se, parcă, în sfîrșit, simțită), în timp ce Steaua, pînă acum lideră incontestabilă, a acuzat din plin schimbarea garniturii de cai, fapt care s-a văzut și prin o singură prezență în lotul reprezentativ, alături de exclusivitate stelist. Să mai adăugăm acestor cluburi (totuși, frunțase) și pe C.S.M. Lugoj (activitatea lui Cornel Ilin începe să dea roade) și C.S.M. Sibiu, singurele care și-au mai înscris titluri în palmares. În rest, dintre celelalte cluburi unele se mulțumesc încă cu... frimbururi, iar altele au rămas complet pe „marginile”, neoferind nimic competitiv, dovadă a unei munci insuficiente. Oare nu-

mai și numai materialul cabalin este vinovat? Parec am oboșit auzind această „placă”, uitîndu-se, spre exemplu, că în iarna trecută federația a defuzat un plan-cadru de pregătire care a fost uitat în sertare încă înainte de a fi deschise... plicurile! Alunci?

În altă ordine de idei, toți specialiștii sînt de acord că, în pregătirea generală, dresajul are o importanță deosebită, dar tocmai această latură este aproape complet neglijată. Urmarea? Tot caruselul de greșeli în conducerea calului, refuzuri, poziții defectuoase la sa etc., etc... Să mai adăugăm, în privința aceluiași material cabalin, că, după opinia noastră, tot din cauza unei munci insuficiente care s-a condusă la un lot valoros, unii cai sînt folosiți pe rînd de juniori, fete și chiar de mai mulți seniori, cu unicul scop — avînd în vedere calitățile calului respectiv — de a obține victoria într-o probă sau alta. Să ne mai mirăm că, după o scurtă perioadă, calul devine un „rebut”!... Să evidențiem, totuși, comportarea bună a călăreților Ionel Bucur, Grigora Deac, Ligia Ilin, Ioana David, Cristina Ștefănescu, Silvana Todea, Mircea Neagu.

Emanuel FĂNTĂNEANU

(Continuare în pag. 2-3)

Dinamovistul Ionel Bucur s-a născut la actuala ediție a Campionatelor naționale printre cei mai buni călăreți, cucerind două titluri. Foto: V. CIRDEI-Săcu